

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 74/08

16 października 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-527/06

R.H.H. Renneberg / Staatssecretaris van Financiën

PRZY OBLICZANIU DOCHODU PODLEGAJĄCEGO OPODATKOWANIU W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM ZATRUDNIENIA, W PEWNYCH OKOLICZNOŚCIACH NALEŻY UWZGLĘDNIĆ UJEMNE PRZYCHODY DOTYCZĄCE MIESZKANIA POŁOŻONEGO W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM MIEJSCA ZAMIESZKANIA

Tak jest w przypadku, gdy ujemne przychody, to znaczy różnica pomiędzy wartością czynszową mieszkania a zapłaconymi odsetkami hipotecznymi nie może zostać uwzględniona w państwie członkowskim miejsca zamieszkania oraz gdy znaczna część podlegających opodatkowaniu dochodów podatnika pochodzi z pracy najemnej świadczonej w państwie zatrudnienia

R.H.H. Renneberg, obywatel niderlandzki, przeniósł swoje miejsce zamieszkania z Niderlandów do Belgii. Zajmował w ostatnim z wymienionych państw członkowskich w latach od 1996 do 1997 własne mieszkanie, które nabył w 1993 r., a zakup sfinansował w drodze pożyczki hipotecznej zaciągniętej w jednym z niderlandzkich banków.

W 1996 r. oraz w 1997 r. R.H.H. Renneberg był zatrudniony jako urzędnik w niderlandzkiej gminie Maastricht. W trakcie tych dwóch lat osiągał wszystkie swoje dochody z działalności zawodowej w Niderlandach.

W ramach opodatkowania dochodów w Niderlandach za lata podatkowe 1996 i 1997 R.H.H. Renneberg wniósł, bezskutecznie, o odliczenie strat dotyczących jego belgijskiej nieruchomości. Wniosek o odliczenie dotyczył różnicy pomiędzy wartością czynszową mieszkania a zapłaconymi odsetkami hipotecznymi.

W rzeczywistości bowiem, R.H.H. Renneberg, który pracuje w Niderlandach a zamieszkuje w Belgii, nie ma w świetle prawa niderlandzkiego, w odróżnieniu od osób, które pracują i zamieszkują w Niderlandach, prawa do wystąpienia o uwzględnienie przychodów ujemnych związanych z jego nieruchomością położoną w Belgii przy ustalaniu podstawy opodatkowania dochodów osiągniętych w Niderlandach.

W tym kontekście, Hoge Raad der Nederlanden, rozpoznający sprawę w ostatniej instancji, zwrócił się do Trybunału o ustalenie, czy swobodny przepływ pracowników sprzeciwia się temu,

aby podatnik niebędący rezydentem państwa członkowskiego zatrudnienia, w którym osiąga zasadniczą część dochodów podlegających opodatkowaniu, nie może przy ustalaniu podstawy opodatkowania tych dochodów uwzględnić ujemnych przychodów z najmu dotyczących mieszkania położonego w innym państwie członkowskim, podczas gdy jest to możliwe w przypadku rezydenta państwa członkowskiego zatrudnienia.

W pierwszej kolejności Trybunał odrzucił argument, zgodnie z którym chodziło o sytuację czysto krajową. W rzeczywistości bowiem, każdy obywatel Wspólnoty, niezależnie od miejsca zamieszkania czy obywatelstwa, który wykonuje pracę najemną w innym państwie członkowskim niż państwo jego miejsca zamieszkania, objęty jest zakresem zastosowania prawa wspólnotowego.

Ponadto, Trybunał przypomniał orzecznictwo, zgodnie z którym ogół przepisów traktatu dotyczących swobodnego przepływu osób ma na celu ułatwienie obywatelom Wspólnoty wykonywania działalności zawodowej wszelkiego rodzaju na całym terytorium Wspólnoty i zabrania stosowania przepisów, które mogłyby stawiać ich w niekorzystnym położeniu, w przypadku gdy chcieliby podjąć działalność gospodarczą na terenie innego państwa członkowskiego.

Orzecznictwo to znajduje zastosowanie do przepisów, które mogą stawiać w mniej korzystnej sytuacji obywateli wspólnotowych wykonujących działalność zawodową w innym państwie członkowskim niż państwo ich zamieszkania, co obejmuje zwłaszcza obywateli wspólnotowych zamierzających nadal wykonywać działalność gospodarczą w danym państwie członkowskim, po tym jak przenieśli oni swoje miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego.

W niniejszym przypadku, traktowanie zastrzeżone dla podatników niebędących rezydentami jest mniej korzystne od traktowania, z którego korzystają podatnicy będący rezydentami.

Oczywiście, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w braku wspólnotowych przepisów ujednocwiających lub harmonizujących, państwa członkowskie zachowują kompetencję do określenia kryteriów opodatkowania dochodu i majątku w celu eliminacji podwójnego opodatkowania. W tym kontekście, w ramach umów dwustronnych, państwa członkowskie mają swobodę ustalania łączników norm kolizyjnych w celu podziału kompetencji podatkowych.

Niemniej jednak, **taki podział kompetencji podatkowej nie zezwala państwom członkowskim na stosowanie przepisów sprzecznych ze swobodami przepływu zagwarantowanymi przez traktat.**

Trybunał stwierdził, że w niniejszej sprawie odmowa odliczenia udzielona R.H.H. Rennebergowi przez niderlandzkie organy podatkowe nie wynika z dokonanego w konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej pomiędzy Belgią a Niderlandami wyboru przyznania kompetencji do opodatkowania przychodów z nieruchomości podatników objętych zakresem tej konwencji państwu członkowskiemu, na którego terytorium znajduje się dana nieruchomość, lecz uzależniona jest w rzeczywistości od posiadania lub braku posiadania statusu rezydenta Niderlandów przez tych podatników.

W zakresie, w jakim osoba, taka jak R.H.H. Renneberg, pomimo iż zamieszkuje w jednym państwie członkowskim, osiąga znaczną część dochodu podlegającego opodatkowaniu z pracy najemnej wykonywanej w innym państwie członkowskim, nie osiąga w państwie członkowskim miejsca zamieszkania znacznych dochodów, znajduje się ona przy uwzględnianiu jego zdolności podatkowej w sytuacji obiektywnie porównywalnej, z punktu widzenia państwa jego

zatrudnienia, z sytuacją rezydenta tego ostatniego państwa członkowskiego, który również świadczy tam pracę najemną.

W związku z tym, prawo wspólnotowe wymaga zasadniczo, aby w sytuacji, takiej jak sytuacja R.H.H. Renneberga, ujemne przychody dotyczące mieszkania położonego w państwie członkowskim miejsca zamieszkania zostały uwzględnione przez organy podatkowe państwa członkowskiego zatrudnienia w celu ustalenia podstawy opodatkowania dochodów podlegających opodatkowaniu w tym ostatnim państwie.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : FR, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, PT

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-527/06>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053